

MONSTRANCEJNY (1) *ai*

N sg m monstrancejny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie: monstrancyjny.

Przymiotnik od „monstrancyja”:

Wyrażenie: »monstrancejny grób« = ozdobna osłona monstrancji: Thensa, Známienicie piękniemi oponkámí nákrita y obwieřzona kolebká albo pokłat na których álbo pod ktoremi pogáni řwe řwiátořci y obrázy w procefiá wynořili/ v nas moře być zwan Monřtránceyny grób Mqcz [454]c.

JB